

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

De Eo Qvi Consangvineam Vxoris suae, vel sponsam patris sui, vel
consanguineam sponsae propriae cognouit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

ANNO CHRISTI
1179. super quæstionibus suis coram vobis respondere, & vos
vicissim postmodum rationes & allegationes partis utriusque
diligentius audiatis, & cum concordia vel iudicio
terminetis.

C A P. II. *Idem decano & clericis Maturiensibus.*

Miramur plurimum & mouemur, quod cum causam
quæ inter vos & dilectos fratres abbatem & fratres Matu-
rienſis monasterii vertitur, dilectis filiis nostris archidiaco-
no V Volterano & abbatu de Spongia commisſemus fine
debito terminandam, & abbas & fratres parati eſſent iu-
dicium illorum subire, si vos eis super quæſtionibus, quas
aduersus vos proponunt, deberetis respondere in conti-
nenti, ſicut iudicem nobis literis ſuis intimauerunt,
id efficere noluistis. Vnde quia rationis ordo hoc exigit,
ut ſi quis ſibi vult ab aliquo iuſtiā exhiberi, ei non de-
bet quod iuſtum eſt denegare, fraternitatem veſtram
&c. quatenus accuſatione ipſa, quam aduersus prædi-
ctos abbatem & fratres intenditis, proposita, & responsio-
ne facta eidem abbatu & fratribus coram prædictis iudici-
bus in continenti repondeatis: ut cauſa veſtra & ipsorum
vicissim postmodum audiri debeat & terminari. Nos
enim eisdem iudicibus dedimus in mandatis, ut vos ad id
faciendum inſtanter moneant, & auſtoritate noſtra diſtri-
cte compellant.

DE EO QVI CONSANGVINEAM PARS XII.

VXORIS SVÆ, VEL SPONSAM PATRIS SVI,
vel consanguineam ſponsæ propriæ cognouit.

C A P. I.

Idem Vuigornienſi epifcopo.

Si quis parochianorum tuorum matrem forte vel fo-
rorem, vel filiam vxoris ſuæ carnaliter cognouerit, &
hoc publicum & manifestum fuerit, ab ea penitus eſt ſepa-
randus, & vterque illorum, ſcilicet tam mœchus quam
mœcha, debet ſine ſpe coniugii perpetuo permanere. Si au-
tem hoc ſecretum & occultum fuerit, pœnitentiam de
commiſſo debet accipere, & vxori ſuæ infra tempus pœ-

27. Quæſt.
2. Qui dor-
mit.

nitentia vel extra, debitum, si exegerit, soluere. Sane si aliquam vxoris suae consanguineam, quæ illi in tertio gradu vel deinceps contingat, carnali commixtione cognoverit, non est propterea diuortium inter eos celebrandum: sed delinquenti, secundum qualitatem personæ & criminis, est poenitentia iniungenda.

C A P. II. *Idem.*

Fraternitatis tuæ literas suscepimus, ex quarum tenore perpendimus, quod quidam parochianus tuus A. nomine, cum esset perfectæ ætatis, quamdam puellam in cunabulis despensauit. Procedente vero tempore idem A. matrem puellæ cognouit, & eam in vxorem duxit. Vnde quia dubitas an huiusmodi matrimonium stare debeat, exinde a nobis consilium postulasti. Super quo fraternitati tuae duximus respondendum, quod si memoratus vir matrem præfatæ puellæ, antequam puella illa annum septimum impleisset, accepit in vxorem; matrimonium non disoluas, sed eumdem virum præfatam mulierem sicut uxorem libere tenere permittas, cum huiusmodi dispensationes nullæ sint, quæ in cunabulis factæ sunt. Verum si postquam præfata puella septimum annum compleuit, prædictus vir matrem eius accepit in uxorem, cum extunc sponsalia placere consueuerint, inter eos sententiam diuortii non differas promulgare, nec ipsum filiam sive matrem in uxorem habere permittas.

C A P. III. *Idem Tullenſi episcopo.*

Præsentium lator P. cum literis tuæ fraternitatis ad præsentiam nostram accessit, ex quarum tenore innotuit, quod pater eius quamdam iuuenculam sibi despensauit, ipsumque tempus ut illam adduceret, destinauit. Sed ipse diabolico instinctu sponsam patris sui, licet vxoratus, carnali commixtione corruptit. Cumque patratum scelus ambo celarent, pater ignarus commissi sceleris, ad sponsam suam secundum morem accessit. Tum is de diuina miseratione compunctus, ad præsentiam vestram accessit, & crimen, quod illicite commiserat, humiliter est confessus. Mulier vero interrogata, prius negauit: sed postea discussione cautius facta, eamdem culpam confessione propria pate-

ANNO CHRISTI
1179. patefecit. Quodcum patri eius innotuisset, vehementi dolore commotus, ad te pro consilio venit. Constitutis igitur in facie ecclesiae tribus prædictis, licet clerici tui abundantem sensu, diuersi diuersa dantes consilia, vnum tamen omnium consilium fuit, ut super instanti periculo in causa tam difficili apostolicum oraculum adirent. Indicta itaque patri continentia & vxori suæ, filium poenitentem cum literis tuis, rei veritatem confessum, ad præsentiam nostram curasti destinare, quærens tibi formam præscribi, quam in similibus, si forte aliquid tale per diabolicam co-operationem emerserit, deceat obseruari: & quam eis debeat satisfactionem imponere, scripto nostro postulas edoceri. Tuæ igitur inquisitioni respondentes, præsentium tibi significatione mandamus, quod si pater eius postquam rei conscius fuit, vxorem suam carnaliter non cognouit, de priori commixtione leue aut nullum peccatum incurrit: ei tamen viuenti, vel alii, ea viuente, non poterit copulari. Ceterum si sciens facinus, carnaliter eidem mulieri adhæserit, ei septennis poenitentia indicatur: nec illi, nec alii carnaliter de rigore commisceri valebit. Mulieri quoque perpetuam continentiam & quatuordecim annorum poenitentiam duximus imponendam. Lator autem præsentium totidem annis poeniteat. Ab uxore tamen legitima, quam prius habuerat, nisi de communī consensu, nullatenus separetur.

De rigore,
ex dispensa-
tione tamē
ab uxore de-
bitum exi-
get, cum
occultum
fuerit deli-
ctum.

C A P. IV. *Idem Piastauensi episcopo.*

Veniens ad nos lator præsentium P. nobis fraternitatis tuæ literas reportauit: ex quarum tenore perpendimus, quod cum quamdam uxorem duxisset, quidam dissuaserunt ei per mensem, quo eam duxerat, carnaliter cognoscere. Contigit autem, sicut dixit, quod pater iussit uxorem suam, quæ mater erat sponsæ, in lecto huius iacere: quam, diabolo suadente, cognouit: transacto vero mente, tam pater quam alii propinquí coegerunt, ut matrimonium cum sponsa sua consummaret: quod facere noluit, donec tecum super hoc loqueretur. Tu vero audita eius confessione, ipsum cum literis tuis ad sedem apostolicam transmisisti. Tuæ igitur inquisitioni taliter respondemus; quod si occultum esset huius delictum, non posset rescin-

Concil. Tom. 27.

D d d

dere matrimonium, quod publice contraxisset. Verum si publicum est, quod matri sponsae carnaliter adhaesit, imponenda est poenitentia paulo maior quam de adulterio: & exinde peracta poenitentia, vel parte poenitentiae, poterit ex dispensatione cum alia matrimonium contrahere, & illa alii nubere. Ceterum si sponsam cognouerit antequam matrem vel post, nunquam poterit eam vel aliam in vxorem accipere.

C A P. V. *Idem* B. Exonienſi episcopo.*

Veniens ad praesentiam nostram R. lator praesentium, sua nobis assertione monstrauit, quod cum quamdam mulierem cognouisset, postea sciens consobrinam eius ausu

Sed hoc de rigore, illud ex dispensatione- temerario in vxorem accepit. *Et infra:* Si publicum & notorium fuerit, & eam quam prius cognouit, vxoris sua consobrinam esse confiterit, aut alii comparent qui hoc velint vel possint legitime comprobare, ipsum religionem intrare commoneas & inducas. Si autem eum ad hoc inducere non poteris, ei de tanto delicto dignam poenitentiam imponas, & ipsum ab vtraque muliere remoueas, & sine coniugio perpetuo manere præcipias. *Quod si delictum eius occultum esse cognoscis, ipsum cum uxore, quam in facie ecclesiæ duxit, morari permittas, & eidem de commisso condignam poenitentiam imponas.*

C A P. VI.

Idem Burdegalensi episcopo. Pars capituli, Consuluit;
supra, de sponsalibus.

Super eo quod quemdam iuuenem afferis puellam nondum nubilem, fide interposita, iurasse: quæ dum facta nubilis virum repetit, & ille excipit, dicens eam non se debere ducere, pro eo quod postquam eam affidavit, carnaliter propinquam eius cognouit: inquisitioni tuae taliter respondemus, quod si manifestum est, eumdem iuuenem cognouisse propinquam iam dictæ puellæ, aut si manifestum non est, & id famaloci habet, cum sponsio tantum esset de futuro, idem iuuenis potest & debet a puella absolui.

C A P. VII. *Idem* Exonienſi episcopo.*

Super eo quod a nobis tua sollicitudo requisiuit, vtrum

ANNO CHRISTI
1179. ille qui prius cognouerat matrem siue sororem eius quam postea duxit in vxorem , teneatur ei carnaliter debitum soluere , & ab ea non possit exigere: quod etiam consilium dandum sit ei , qui hoc secretius confitetur , cum probari non possit, nec ipse velit vllatenus continere : tuæ petitio ni duximus respondendum, quod attentius est monendus, vt vxorem suam laboret inducere ad continentiam ser uandam : vt si illa continere voluerit , continentiam simul obseruent. Si autem ad hoc induci non possit , & vir debitum soluat, & de commisso pœnitentiam agat. In hoc vero casu cum aliquis post contractum matrimonium , vxoris suæ siue matrem siue sororem cognoscit, id ipsum quod in priori seruetur.

C A P. VIII. Item Eugenius tertius. Sed presbytero.

Iuuenis ille qui puellam nondum septennem duxit, In dubiis quid tenet dum. quamuis ætas repugnaret, ex humana tamen fragilitate tentauit quod complere non potuit. Quia igitur in his quæ dubia sunt, quod certius æstimamus , tenere debemus, tum propter honestatem ecclesiæ , quia ipsa ipsius coniux esse dicitur, tum propter prædictam dubitationem, mandamus tibi, vt consobrinam ipsius puellæ, quam postmodum duxit, ab eo diuidas.

DE RELIGIOSIS VIRIS DECIMAS PARS XIII.

EX PRIVILEGIO NON PRÆSTANTIBVS,
& de priuilegio abutentibus.

C A P. I.

Item Alexander III. canonici regularibus & monachis
Eboracensis ecclesiæ.

AVARITIA, quæ est idolorum seruitus, radicem extir- Ephes. 5.
Coloss. 3.
pare debent, qui seculi vanitatibus renuntiantes, Domino elegerunt in religionis habitu militare. Intelleximus autem, quod in ecclesiis vestris, de quibus certas pensiones consueuistis percipere , portiones vel aliquos reditus minorastis, quos in illis ante tempora venerabilis fratris nostri Eboracensis archiepiscopi apostolicæ sedis legati, etiam postquam est archiepiscopatum adeptus , clerici habuerunt. Vnde quoniam hoc ex radice auaritiæ processit,

Concil. Tom. 27.

Dddd ij